

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

Quo modo commouendi sint rurum publicarum administratores. Cap.
XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

plecti, regium esse; populorum commoda spectare, nō sua, homines imaginem Dei gerētes in terris, exemplo & auctoritate, premio & pœna regere, subditos ad veras virtutes, ad caelestem patriam dirigere, seipsum in magna potestate vincere, esse virtutem heroicam, quam regibus necessariam sapientes viri putarunt. Quæcūm breuiter & dilucidè temperato quodam genere dicendi vtens, dixerit; populi benè instituti esse, pluribus verbis docebit, amare regem, aut principes suos, eorum consilia semper in meliorem partem interpretari, legibus obtemperare, consilio, opibus, quantum neceſse est, alacriter eos iuuare.

Quo modo commouendi sint rerum publicarum administratores.

Cap. XXXIX.

INTER auditores verbi Dei, plerunq; in rebus publicis adsunt multi, qui rem publicam administrāt; cum quibus multo liberius agendum est, cū ipsi non semper prasint reipub. vt perniciosum sit, ipsos in vllam suspitionem improbitatis adducere. Excitādi sunt hi ad politicas virtutes, sed maximè ad veritatem amādam, ad ineptas & malitiosas quasdam blanditias vitandas: & ad eos sermonem conuertens orator sapè, vt fecit B. Chrysostomus, cū ad Antiochenos concionaretur, disserat de vitando iuramento; cū in rebuspu. sapiſsimè ad conciliandā sibi omnium, etiam improborum, beneuolētiam, mendacijs, & periurijs ciues in hominum animos illabantur. Excitandi sunt etiā maximè ad anteponenda publica commoda suis; matrem esse communem rempu. alumnā pacis,

sanctæ religionis conseruatricē diuinitus tot & tam magna beneficia illis esse concessa, non vt priuati sibi propria facerent; sed vt libertate & honesto ocio illi fruerentur: vehemens illud studium ad parādas opes, quod à quibusdam adhibetur, adhibeatur ad religionem sanctam tuendam, ad sancientas & seruandas leges, ad iustitiam colendam, ad salutaria consilia proponenda. Verum ad nobiles cōuertens orationem, quando hi solent esse magnanimi, & plerunque admodum ambitiosi, ad humilitatem maximè sunt excitandi, & valdè deterrendi, nè in illud magnum incidant dedecus, quod est à parentum gloria degenerare: humilitati in primis studeāt, nullam esse nobilitatem, quæ cum Christi nobilitate sit conferēda. Ignobiles, ad veram nobilitatem, quæ in obseruatione religionis & in virtutibus est collocata, sunt accendendi. Doceat tamen orator, vt ignobiles nunquā nobilibus se pares putent; quandoquidem cum claris sint orti parentibus, & antiquis sæpè diuitijs abundant, illis etiam concessum videtur, vt à cæteris, eis quidam tribuantur honores.

Quomodò commouendi sint patresfamiliās.

Cap. XL.

PORRO autem cum maior auditorum pars, hac ratione distingui possit, vt alij sint famuli, alij domini, quos rectius patresfamiliās dixerimus; ad hos sæpissime ita conuertendus est sermo. meminerint idēd se constitutos esse patresfamiliās à Domino, vt familiam suam informent, hortentur, corripiant, & consolentur; idquē ab illis requiri, vt vniuersæ familia suæ se virtutum exemplar